

НАШ ГЛАС

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „НАДА ПУРИЋ“ ВАЉЕВО, МАРТ 2016. ГОДИНЕ

„У школи, још у првим разреадима, решавају се битна питања живота, судбине човека. И у породици, разуме се, али је породица срећна или несрећна случајност, а школа професионална и одговорна образовна установа. Деца која немају среће са породицом морала би имати нешто више среће са школом. Школа би морала да зна и хоће оно што родитељи не знају или неће. У том смислу школа би морала бити, пре свега, васпитна, а тек затим образовна установа.“

Душко Радовић

Свечана додела диплома 2015. године

Два најбитнија догађаја у току школске године су пријем првака и свечана додела диплома малим матурантима. То су велики дани за сваку генерацију. За овогодишњу генерацију малих матураната 23. 6. 2015. године приређена је свечаност на којој су уручене дипломе о завршеној основној школи, а ученици су са својим родитељима и наставницима проpratили осмесима и аплаузом носиоце награда за ученика генерације, спортисту генерације, Вукових диплома, специјалних диплома и похвала Школе.

Овај догађај као да потпуно избрише време од осам година, односно премости тренутак од „Како су мали и слатки првачићи“ до „Како су велики и озбиљни људи“. У име генерације, а и у своје име ученика генерације, обратио се Ђорђе Трифуновић и истакао следеће:

„Можда први пут у овој школи имам трему. Рађе бих ја решавао неки интеграл, него говорио овде пред вама, није ми то баш блиско. Али понесен сам овим тренутком, и напосто, морам да кажем неколико речи. Пре свега, желим да се захвалим својој учитељици Драгани Кузмановић, али остале професоре нећу поздрављати по имену.

Очекује се да ћу се највише захвалити мојим професорима математике, физике, информатике, и других предмета из којих сам био на такмичењима. Наравно, хвала њима, али још више хвала онима где се и нисам баш увек истицао, што су имали разумевања за мене, подстицали ме и подржавали на овом путу. Уствари: бити ђак генерације у генерацији за коју се каже да је изузетна, посебна је част, а још већа одговорност говорити у њихово име.

Ова генерација има разлога да се поноси што излази из ове школе која бележи изузетне резултате у свим областима, а ја сам ето, један од оних који је само наставио традицију најбољих.

Драги другари, вама желим пуно успеха у даљем школовању, а вама, драги професори, што више оваквих генерација, и успешних појединаца. Ви то заслужујете.“

Ђорђе Д. Трифуновић, 2014/2015. Син Драгана и Славице Трифуновић рођен је 20. VIII 2000. године у Ваљеву. Носилац је дипломе „Вук Стефановић Караџић“ и посебних диплома за изузетна постигнућа из математике, информатике, хемије и физике. У току школовања учествовао је: на Општинском такмичењу из математике, у IV, V, VI, VII и VIII разреду и сваки пут освојио I место; на Окружном такмичењу из математике у IV, V, VI, VII и VIII разреду освојио је II место; на Републичком такмичењу из математике у VIII разреду је освојио III место; на турниру Друштва математичара „Архимедес“ у IV и VIII разреду освојио је I место, док је на истом такмичењу у V и VI разреду освојио III место. На међународном математичком такмичењу „Кенгур без граница“ освојио је III место у VIII разреду; на Окружном такмичењу из физике у VI разреду заузео је I место; на такмичењу из хемије у VII разреду заузео је I место на Општинском нивоу, II место на Окружном нивоу; на Окружном такмичењу из информатике у VII разреду I место, на Општинском такмичењу у VIII разреду, такође I место. У периоду од V до VIII разреда, био члан математичке и информатичке секције Школе. У истом том периоду похађао је и школу љубитеља математике „Интеграл“ и члан је Математичког друштва „Архимедес“ од 2011. године. Био је полазник Архимедесове летње школе младих математичара „Сребрно језеро 2011“, летње школе математичара „Ивањица 2015“ и похађа школу страних језика „Англија“ од VII разреда. У VI разреду био је председник разредне заједнице. У слободно време рекреативно се бави скијањем и кошарком.

Знаци

Ставите испред и иза моје песме
по један наводник.
Јер сам и ја песник
под знацима навода.
Ставите, затим, један зарез,
да би сте још више набројали
моје глупости.
Апострофима ми одузимајте слова,
заградама ми заробите мисли,

цртицама делите моје речи,
иза црта објашњавајте мој стил,
упитником означавајте моје строфе,
узвичником ме критикујте ...
На крају свега тога,
једна тачка
биће довољна.

Немања Грујичић

Како смо покренули школску 2015/2016. годину

Каже се да је сваки почетак тежак. Основна школа „Нада Пурић“ већ годинама крши ово правило. Посебна пажња се посвећује онима којима ово заиста јесте велики почетак, а то су прваци. За њих је у

понедељак, 31. 8. 2015. приређен пригодан програм који су извели ученици другог разреда са својим учитељицама: Светланом, Јасмином и Мирјаном. „Опасни су ови малци, знају све песмице“, коментарише један другак. „И све време су играли и певали са нама, уопште нису уплашени“, додаје девојчица, учесник програма.

Након прозивке и фотографисања, с нестрпљењем су отишли у своје учионице и упознали су се са учитељицама: Драганом Кузмановић, Слободанком Ашковић и Миленом Миловановић. Овај дан ће за њих бити уводна реченица у многе теме везане за

детињство. Обезбедили смо им да буде што садржајнија и да остане што дуже у сећању.

Уторак, 1. 9. 2015. године био је раскрсница за петаке. Није им било лако да стану равноправно са

седмацима у ред испред великог хола и сачекају прозивку, али врло брзо су схватили да им је ту место и налет поноса их је учинио некако одједном одраслима и дораслима за други ходник Школе. Због њих су испред улаза стајали сви њихови наставници, разредне старешине и директорка мр Ана Савковић, која их је поздравила и пожелела да задрже досадашњи успех, јер реч је о изузетно успешној генерацији.

на базенима у Петници. Осим купања, пливања, фудбала и других активности, добра прилика да се испричају приче са летовања, обнове дружења, покаже колико је ко

У петак, 4. 9. 2015. године школско двориште програм „Срећан, успешан и весео почетак школске године“. У програму су учествовали ученици Школе: певачи, рецитатори, инструменталисти, глумци и плесачи плесног „Студија М“.

Професори, родитељи и ученици су уживали пратећи програм за чију организацију су се потрудили Љубиша Милутиновић, уметнички руководиоца „Студија М“, Новка Мосуровић-Андрић, професор и Бојан Селаковић, технички сарадник. Журка која је уследила након програма, означила је крај прве радне недеље у новој школској години. На овај начин се лагано упловило у другу радну недељу и сачекали су се примеренији временски услови за озбиљније учење, а и за све оно ново одело које је планирано за септембарске дане.

И док су часови првог дана протицали у изузетно врелим учионицама, стигла је лепа вест, у среду 2. 9. 2015. године организован је спортски дан који је било велика позорница на којој је организован

Магла

Као чудна нека тајна
простире се око нас магла мракна.
Као завеса видик нам заклања,
увер густа али и прозракна.

Иако магла од тебе бежи,
она увек успе да те најези.
Али кад ти од ње покушаш побећи,
она ће те стићи и загонетку ти рећи

Често сврати за време зиме,
дође и навре попут плиме.
Силна је она све док се не расплине
или претвори у ледено бело иње.

Немања Тадић 6₂

26. Пикин фестивал

У недељу, 20. септембра, ми, луткари Школе, заједно са директорком Аном Савковић, Креативном радионицом Уна и Основном школом „Сестре Илић“ отпутовали смо на 26. Пикин фестивал који се одржава

у Велењу. У поподневним сатима сместили смо се у Младински хотел у Велењу. Тај дан протекао је у одмору, вечери, шетњи и упознавању овог малог и познатог места, који има око 25 000 становника. Веома чист, уредан градић, љубазни домаћини и мир, тишина и пуне улице су уједно први и лепо утисци ове мале екипе Школе. Другог дана боравка у Велењу провели смо „радно“ - два пута смо извели представу на позорници фестивала. Прво извођење је било у 11, а друго у 18 часова. Између смо слободно време провели у прелепом простору на језеру, који садржи различите четврти: квартал радионица, луткарска, ликовна, књижевна, музејска, филмска четврт, као и едукативне

моделе кућица: продавнице, банке, дома здравља, млекаре, полиције, ватрогасног дома и других, у којима су представљене разне занимљивости које су љубазни волонтери са задовољством објашњавали заинтересованима. Наши ученици - луткари су део слободног времена искористили и да оду до тржног центра, где су пазарили повољне поклоне за породицу и пријатеље. Општи утисак свих нас је да смо провели три лепа дана у дружењу, пријатном окружењу и љубазним Словенцима.

Велико им хвала на гостопримству и надам се да смо им се одужили на прави начин - представом која руши све језичке баријере.

Хвала, поклони су лепо

У оквиру Дечије недеље Светлана Бељански Јанковић, помоћница Градоначелника и члан Друштва за церебралну парализу је посетила ОШ „Нада Пурић“ 7. 10. 2015. године у двострукој улози. Као представник Града и члан Одбора за обележавање Дечије недеље предала је дидактички материјал ученицима Одељења са посебним потребама. Овакви поклони од стране Одбора за обележавање Дечије недеље су постали традиција, јер их њихови представници уручују нашим ученицима сваке године.

Испред Друштва за церебралну парализу Светлана Бељански Јанковић поклонила је 40 пакетића школског прибора деци која су слабијег материјалног стања. Новац су чланови Друштва скупили током „Тешњарских вечери“ продајом својих рукотворина. Ову акцију су поред Друштва својом донацијом помогли и хуманитарно удружење „Анђели чувари“, као и књижара „Подгорина-Тима“.

Све се може кад се хоће

Кад бисмо хтели, све бисмо могли,
уз нашу јаку вољу
и други би нам помогли.

Кад бисмо хтели на крај света,
кад бисмо хтели до великих река,

кад бисмо хтели у дубока мора,
до високих планина и далеких гора.
И до многих других места, сами или не,
ми бисмо стигли било где.

И проблеми и неслане шале,
и бриге наше велике и мале
све би нестале
уз наше другаре.

Невена Маринковић V₁

Принцеца и соба као из бајке

За ученике и колектив ОШ „Нада Пурић“ 23. 9. 2015. године био је право путовање кроз бајку. Увод у ову чаролију била је најави да ће Њихова Краљевска Височанства Престолонаследник Александар и Принцеца Катарина Карађорђевић посетити нашу Школу поводом отварања Сензорне собе, која је настала као резултат рада Тима за пројекте, а финансирана је из Фонда Принцеце Катарине.

Узбуђење је ишло у два правца. Двориште се пунило камерама, новинарима, гостима, а домаћини су се трудили да све буде спремо да дочек буде свечан и срдчан, баш како ова прилика захтева. Мало померање распореда часова је додатно означило важност онога што предстоји. И заиста, када су сви ученици са својим наставницима испунили двориште у савршеном реду, сменили су се календарски лето и јесен, а громогласни аплауз је објавио долазак Престолонаследника Александра Карађорђевића и Принцеце Катарине, градоначелника Ваљева Станка Терзића и Његовог Преосвештенства Епископа ваљевског Г. Милутина.

Чак ни позив за сликање са увеженим гостима није направио пометњу. Спонтано је направљен редослед, а ту част добили су сви присутни, у групама и појединачно. Показало се да дечији искрени и радознали погледи и осмеси померају границе и најпрецизнијих протокола, тако да се свечани и званични део програма врло брзо помешао са спонтаним дружењем, разменом поздрава, топлих речи и позитивне енергије. Овај догађај пропратили су сви градски медији, а преносимо део текста који је објављен на страници ВА Медија.

Престолонаследник Александар Карађорђевић и Принцеца Катарина посебно су истакли значај обрзовања за све младе људе у Србији. „Верујемо да је образовање од кључне важности за све људе и за сваки народ. Можда се баш међу вама налазе будући научници и важна имена науке. Ми сваке године у јуну организујемо пријем за Вуковце у Србији и надамо се да ће најбољи међу вама бити наши гости следеће године“, рекао је Престолонаследник Александар ученицима школе.

Фондација Лајфлајн донирала је 1200 000 динара за опремање сензорне собе у овој школи намењену деци са посебним потребама.

У име града Ваљева Карађорђевићима се захвалио градоначелник Станко Терзић који је уз речи захвалности подсетио присутне на све облике социјалних давања Града Ваљева. "Посебно нам је важно и образовање и сваке године издајемо велика средства да би наше школе функционисале без проблема. Имамо и своју Фондацију за талентоване ученике и стипендисте на шта смо посебно поносни", рекао је Терзић. Иницијатор пројекта сензорне собе Милена Матуновић посебно се захвалила у име колектива школе. „У овој соби ћемо уз коришћење опреме радити на стимулацији психофизичког развоја код деце са сметњама у развоју на стимулацији њихових чула и визуелних вештина. Помагаћемо да би се што лакше снашли у животу. У тој соби ће моћи да се релаксирају и ослободе страхова, а самим тим и њихов живот ће бити квалитетнији. Хвала Вам у име колега, ученика и њихових родитеља“, рекла је Матуновић.

Ликовне награде

На свечаности у Београду 29. 9. 2015. године Кристина Ћосић примила је леп и вредан поклон – таблет. Она је у току прошле школске године, када је била ученик IV₁ разреда, конкурисала на наградни ликовни конкурс под називом „Кап по кап“, поводом 5. јуна Светског дана заштите животне средине који организује удружење CARITAS. Тема је била: „Како штедим воду?“ Почетком ове школске године обавештена је да је њен цртеж добио Другу награду. Кристина је сада ученик V₁, и надамо се да је ово само почетак освајања вредних награда.

У оквиру „Дечје недеље“ чији је слоган „Подршка породици – најбоља подршка деци“ ученици Школе су учествовали на ликовном конкурс који је организовао Центар за културу Ваљево. Теме су: Љубав је најлепши дар, Празник у мом дому, Моја породица и Боје радости. Ученица Елена

Матић IV₃ освојила је прву награду, а ученица Кристина Јаковљевић IV₂ освојила је похвалу.

Песник и деца

Не, нису прошла та времена када су се дружили песници и деца. Бар не код нас у ОШ „Нада Пурић“.

Маша Јанковић рецитовањем песме „Дугин лук“.

Врло уживо и врло живахно 8. 10. 2015. године протицао је песнички час Драгомира Ћулафића, познатог књижевника, који је заступљен је у више антологија, школској лектури и читанкама. У многим библиотекама романи за младе су му проглашавани најчитанијим и међу најчитанијим. Приче и песме су му превођене на више језика.

Публици коју су чинили ученици петог и шестог разреда, представио се избором пригодних љубавних песама, оних у којима се у овом узрасту живи и ужива. Невероватна је брзина којом је остварен контакт између песника и ученика, подигнута позитивна атмосфера, а слушаоци постали учесници и ликови песама. Стекао се утисак да је овај час кратко трајао. У име ученика песнику се захвалила

„Свет је бољи“ у стиховима

У Свечаној сали ОШ „Нада Пурић“, 16. 12. 2015. године, гостовао је песник за децу Никола Стојановић са својом збирком песама „Свет је бољи“.

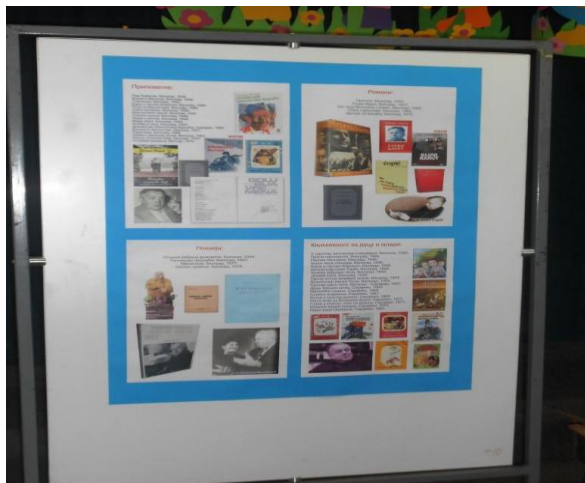
Пун оптимизма и осмеха млади песник из Крушевца је успео да покрене и разгали наше ученике I, II, III и IV разреда са неколико песничких часова. За сваки узраст посебно, млади аутор је читао своје стихове који одишу дубоком емоцијом и позитивном енергијом. Створен је изузетно близак контакт између песника и ученика, толико непосредан и близак, да су наши ученици излазили и сами на бину и са задовољством рецитовали своје стихове.

Никола Стојановић је рођен 1992. године у Крушевцу. Тренутно је студент права и изузетно цењен песник за децу. Члан је редакције часописа „Витез“, а освојио је и неколико значајних књижевних награда: „Лаза Костић“ за поезију, „Златна кацига“ за хумор и сатиру и „Булка“ за деचे стваралаштво.

Рецитал деце љубави Бранку Ћопићу

Романи и поезија Бранка Ћопића постали су мирис детињства, слика безазлених несташлука, свет смеха и веселости сваке генерације.

У препуној свечаној сали ОШ „Нада Пурић“ одржана је свечаност и подсећања на Бранка Ћопића.

Изузетно надахнут и квалитетан рецитал посвећен стогодишњици рођења великог писца за децу извели су ученици II₁, II₂ и II₃ разреда, као и ученици IV₁, IV₂ и IV₃ разреда заједно са својим учитељима. Они су припремили најзанимљивије и најлепше Ћопићеве стихове и приче и адаптирали их као један креативни уметнички рецитал. Овиме су се ученици одужили изузетно вољеном писцу, који је својим делом улепшао детињство многим генерацијама.

Рецитал су пратили и панои са биографијом Бранка Ћопића који је ОШ „Нада Пурић“ добила за ову прилику од Матичне библиотеке „Љубомир Ненадовић“ на основу дуге и добре сарадње. Наша школска библиотека је изложила Ћопићеве најпознатије књижевне наслове и направила изложбени декор. Марина Ковачевић, професор разредне наставе је програм испратила видео пројекцијом и

слајдовима.

Сви учитељи: Јасмина Стојаковић, Мирјана Беговић, Светлана Арсић, Тања Селаковић, Виолета Кењић и Марина Ковачевић су направили јако добар одабир Ћопићевих стихова и одлично припремили своје ученике.

Књига није протерана из нашег живота (Три изложбе књига у школској библиотеци)

„Дете је књига из које читамо и у коју би требало писати.“ Питер Росецер

У школској библиотеци су ове године постављене три веома занимљиве изложбе књига: „Завичајни писци“, „Сви наши песници“ и „Продајна изложба Лагуних књига“.

Шкорнички, Јелене Симић, Драгана Павловића... Поред изложених књига у школској библиотеци урађен је и пано са биографијама и песмама појединих писаца.

Изложбом књига „Сви наши песници“ представљани су сви песници и сва поезија која се налази у школској библиотеци. Изложба је постављена поводом почетка рада „Школе песништва“ у ОШ „Нада Пурић“. На овај начин је омогућен лакши увид свим ученицима и члановима песничке школе у поезију и песнике који треба да буду инспирација младима. Ученици су се на овај начин први пут срели са делима светских и наших песника који су обележили историју лепе речи, људима који су својом емоцијом и дубином мисли усмерили људско кретање ка цивилизацији лепог и доброг. Млађи ученици су били у прилици да се лакше упознају са именима песника и насловима њихових књига, што је свакако врло значајно за њихово будуће образовање. Тако је сусрет са Бранком Миљковићем, Васком Попом, Рилкеом, Гетеом, свакако битан моменат у животу младих, будућих интелектуалаца. Ови песници, свакако ће бити узор и за полазнике песничке школе, јер се уметност увек гради на већ утабаним стазама, и на већ проживљеним искуствима старих песника.

Поводом Сајма књига у Београду у школској библиотеци је организована изложба књига Издавачке куће „Лагуна“. Изложба је била продајног карактера. Поред великог броја књига познатих писаца за децу, изложена су и издања из области белетристике као и најзначајнија домаћа и страна списатељска имена за одрасле. Тим поводом су ученици VII₂ одржали час српског језика у школској библиотеци. Након што су ученици разгледали изложене књиге, предметни професор Љиљана Павловић и библиотекар Драган Павловић разговарали су са ученицима о темама које их занимају, као и како да дођу до књиге која би могла да их заинтересује. Неки од начина јесу препоруке, али када су у питању нова издања, онда је важно обратити пажњу на предговор, поговор, изводе из рецензија и легитимно читање књиге.

Разлика у интересовању између дечака и девојчица је очекивана. Дечаци су заинтересовани за теме из националне историје и епске и научне фантастике, а девојчице за тинејџерске и љубавне теме. Доста ученика препознаје писце или наслове књига из кућних библиотека њихових родитеља.

Оно што се након овог часа могло закључити је охрабрујуће. Књига није протерана из нашег живота, негује се правилан однос према њој, па чак и они који су на почетку часа хтели да буду духовити изјавом да је „књига светиња и зато се не дира“, веома пажљиво су приступили бирању својих наслова. О ценама књига није било говора, али су се ученици распитивали да ли одређених књига има у библиотеци. Велико интересовање је за књигу „Марсовац“ Ендија Вира.

Хоћемо опет на Градац

За ученике V_1 и V_3 који похађају Грађанско васпитање и ученике VII разреда који похађају Домаћинство, 23. 10. 2015. године организован је излет на Градац. Сам полазак означио је једну победу. Услов за одлазак био је да буде сунчано и топло, што се након кишног и хладног јутра и десило. Доброј деци и природа испуњава жеље.

И како Грађанско васпитање налаже, уредно организована колона кренула је испред школе са наставницима: Милосавом Милићем, Љиљаном Павловић и Бранком Старчевић. Већ на првом пешачком прелазу измамили су поздраве и осмехе и оних најнестрпљивијих возача. Девојчице седмог разреда су се понудиле да помогну око безбедности петака, а они су уживали слушајући занимљиве приче и савете искуснијих другара.

Да настава ове врсте има својих предности показује научено. Како поједнина места добијају своја имена објаснио је наставник географије. Зашто је храну добро чувати у дрвеним посудама, какве су ученици видели у Тадића млину, објаснила је наставница хемије. Наставница српског језика помогла је ученицима V_3 да настане ова песмица према нацрту Андријане Радић:

Плови патка преко Градца,
 V_3 је страшна фаца.
Мина, Маја, и две Андријане,
Алекса, Коста и Вук,
сви су без мане...
Милица, Ивана и Марта,
јаки смо као Спарта.
Стигосмо и до Ривер бара.
Шта ћемо у кафићу, немамо пара?
Ма пописмо ми и сокиће,
било је пара код наставника Миће.

Чуда су свуда

Дана 3. 12. 2015. године организована група ђака ОШ „Нада Пурић“ кренула је на 9. Фестивал науке у Београду. Водили су их професори математике, хемије и физичког, Маја Станковић, Бранка Старчевић и

Весна Ивановић. Узбуђени и знатижељни ученици су се окупили у школском дворишту и одатле кренули у Београда. У почетку је атмосфера у аутобусу била веома мирна јер су ученици били још увек поспани. Како је време одмицало, било је све бучније и веселије. Стигли су на Београдски сајам где се фестивал одржавао око 11 часова.

Да су чуда заиста свуда, видели су већ на првом кораку, а то је просторија у којој су могли видети сопствени скелет и његове покрете. На следећем штанду могли су добити приказ кичме и зглобова, мишићног система, рада срца и крвних судова, као и нервног система. Тако су употпунили лекције из биологије. Најснажнији утисак оставили су експерименти из хемије.

Повезаним експериментима могли су да виде како се долази од загађене до чисте воде. На крају овог огледа ученицима су водитељи програма постављали питања. На тачно добијене одговоре добијали су дипломе и могућност да се сликају као прави хемичари у окружењу са посудама и епруветама.

Било је и пуно занимљивих огледа у вези са наставом физике, али најинтересантнији је био оглед о снази мисли. Ученици су били у прилици да снагом сопствене концентрације померају лоптицу или да имају илузију летења. Све ове научне огледе су им показивали њихови вршњаци као и искусни професори са различитих факултета.

Након овог занимљивог искуства, групно су отишли у посету музеју „Никола Тесла“ где су одгледали кратак филм о животу нашег великог научника. Такође су видели његове изуме, документа, дипломе, одела и урну.

У Мекдоналдсу ученици су измењали своје утиске, а затим кренули за Ваљево.

Ања Симић и Сања Петровић

А сада Немања

На 30. конкурс „Дани дечје поезије и прозе“, одржаном 10. 10. 2015. у Драгинцу, ученик Школе

Немања Грујичић VIII₁ освојио је прву награду за причу „Прича без наслова“. Манифестација је протекла уз учешће познатих писаца и песника за децу: Моша Одаловића, Гордане Малетић, Љубомира Ћорилића и Зорице Рајкове Лукић. Прича се налази на <http://www.os14oktobar-draginac.edu.rs/dani-decje-poezije.html>.

Зато је за тебе она жврљотина настала у песку пацифичког острва лепша и од Рембрантових и од Монеових слика.

Лепота је била тамо где је ниси тражио.

У оној девојци која бере воће, која није чула ни за корсете, ни за салоне, ни за скупocene хаљине и шешире.

За ту девојку, чији је струк завијен скромним парчетом тканине, твоје пријатељице из Париза ће рећи да је дивљакуша, да је бестидница, да нема манира. Ти ћеш остати при своме, сматрајући да само та примитивност може да објасни суштину живота.

Одакле смо?

Из неких далеких предела, са неких високих планина. Тамо се више не можемо вратити. Тамо светлост наших бакљи не може стићи. То је земља у којој људи више не живе. То је земља где живе наше приче, наши корени, наше успомене. То је земља коју не можемо заборавити.

Ко смо?

Најтања жица на гитари.
Она која најлепше звучи, а увек прва пукне.
Ми смо бића која мисле да су стене, а увек прва заплачу.
Ми смо перо које најбоље пише, а увек му мастило најбрже исцури.

Куда идемо?

Идемо до наших предака,
идемо до звезда које се неће угасити,
до извора који неће пресушити.
идемо тамо куда ће нас наша душа водити,
путевима којим нико пре нас није ишао.

*

Он оставља последњу тачку на слици.
Окреће главу и гледа обалу Сене.
Осмех се види на његовом брку
о он на небну над Паризом
види дрвене лађе тахићанских ловаца
које долазе са великих мора.

Немања Грујичић VIII₁

Пол Гоген

У свом атељеу, удишући мирис са Сене,
Пол Гоген гледа у бело платно.
У платно на коме ће да наслика живот.

Али, где је живот?
Тамо где смо били
или овде, где смо сада?

Живот је тамо негде,
око окружен огромним морима,
око окружен голим женама.
Живот је само длака у њиховој коси,
само брадавица на њиховим дојкама.
То је говор додира, говор топлоте њихових тела,
то је говор без речи, без метафора,
то је говор оног најбољег у нама.

Да, живот је на Тахитију.
А у Француској би живот био:
купити боје,
срести се са купцима на Монпарнасу,
платити кирију,
слушати критичаре док нападају,
ућуткивати плачљиву децу,
смирити незадовољну супругу.

Много је лакше побећи од стварности
него живети у њој.

Колико је само сликара хтело да одговори на питање!/?
Колико песника, колико научника,
колико филозофа... колико људи!/?

А тебе, Гогене, не занимају одговори.
Тебе занимају само питања.
Сва сећања си утиснуо на то платно.
све оно што ћеш у старости памтити.
Савршенство које не зна да је такво.
Свет без тајни, свет без мржње, свет без брига.
Свет који си сматрао заосталим,
а онда схватио да је најплеменитији.
Савршенство се крије у једноставности,
у ономе што је човеку блиско.

Према свецу и тропар

Овогодишња свечаност поводом Савиндана у ОШ „Нада Пурић“ може се назвати и „Светосавље“ и „Светославље“ и „Свеславље“. Име Светога Саве проистиче и припада свему што српски народ има свето и светло. Програм који су приредили ученици са својим наставницима подсетио је на ту вредност о којој се учи и пре првих слова, о којој се пева, рецитује и казује као бајка, као историја, као истина.

Све време било је присутно смењивање радости славе и свечане посвећености свецу и просветитељу кроз глас учесника програма, али и свих присутних у школском холу. Управо онако како је Владика Николај говорећи о Светом Сави истакао: "Најлепше српско дете које је даровано Богу, али и најлепши српски лик кроз који се Бог нама показује".

А како примереније показати поштовање речи и дела онога ко се залагао за просвећеност и духовно уздизање српског народа него делима наших ученика и њихових наставника. Таквих дела је у протеклој години било доста, а издвојена су само најбоља међу најбољима.

Најсвестранији такмичар је Немања Грујичић. Из физике је освојио другу награду у Србији, а на Архимедесу прву, са максималних 100 поена. На „Књижевној олимпијади“, заузео је друго место у Србији и прво место на Окружном такмичењу из техничког и информатичког образовања, и пласман на државно. Ђорђе Трифуновић из математике је освојио трећу награду у Србији, а на Архимедесу максималних 100 поена.

На традиционалном математичком турниру Архимедес, Школа је освојила трећу награду у конкуренцији преко 109 школа из целе Србије.

Ученици млађих разреда на математичком међународном такмичењу „Кенгур без граница“ показали су сјајне резултате. Уна Стефановић је освојила треће место, а похвале: Анђела Анђелковић, Лена Топаловић, Лазар Грујичић, Лазар Петровић, Јулија Симеуновић и Урош Исаиловић.

Наши ликовни ствараоци су се нашли на два међународна ликовна

фестивала на којима су били веома запажени. То су Међународни фестивал децјег стваралаштва "Креативна чаролија" и „Велики људи у малим очима“.

За ученике и колектив ОШ "Нада Пурић" 23. 9. 2015. године био је право путовање кроз бајку. Увод у ову чаролију било је присуство Њиховог Краљевског Височанства Престолонаследника Александра и Принцезе Катарине Карађорђевић поводом отварања Сензорне собе, која је финансирана из Фонда Принцезе Катарине. У овој соби ћемо уз коришћење опреме радити на стимулацији психофизичког развоја код деце са сметњама у развоју на стимулацији њихових чула и визуелних вештина. У тој соби ће моћи да се релаксирају и ослободе страхова, а самим тим и њихов живот ће бити квалитетнији.

На међународном фестивалу "Пикин фестивал" у Словенији појавили су се и наши истакнути глумци "Лукарског позоришта". Они су своје умеће показали и на фестивалима у Србији, а један од њих 21. ФЛУОШ на коме су освојили диплому за анимацију лутака.

Пројектом "Припрема предшколаца за полазак у први разред" обогатили смо делатност школе континуираним одржавањем трибина и радионица за предшколце из целог града.

У Школи се сваке године одржава Фестивал науке на коме ученици изводе врло занимљиве огледе. Такође смо редовни посетиоци и Фестивала науке у Београду.

И наши спортисти су поред многих успешних такмичења имали учешће на међународном Дану Европе.

Најзначајније активности и успехе у предходним годинама прецизно је забележила и објавила директорка Мр Ана Савковић у својој Монографији, а најновије активности можете пратити на сајту Школе који је Школска управа проценила као квалитетан и свеобухватан.

Да би се постигли овакви резултати потребно је залагање и ученика и њихових наставника. За све њих може се рећи онај део приче о Светоме Сави који је прочитан на овој свечаности: „Према себи је целог живота био строг, а према другима благ. Све што је имао давао је другима – живео је за друге. За себе ништа није тражио, а све је добијао и имао. Могао је многим да влада, али је он изабрао да служи свима. Љубав је ширила његово биће до неслућених размера. Њоме се ослобађао окова смрти, ускости природног раста и процеса, ограничености националне идеологије и историје".

За постигнуте резултате ученици и наставници су награђени Светосавским похвалама.

Награда „Слободан Ж. Марковић“ за литерарнију секцију

Литерарна секција наше Школе освојила је за школску 2014/15. годину друго место на републичком

такмичењу литерарних секција које организује Друштво за српски језик и књижевност Србије. Награду „Слободан Ж. Марковић“ 11. 2. 2016. године на Филолошком факултету у Београду, на традиционалном Зимском семинару, примиле су наставнице Рајна Бранковић и Мирјана Смолковић. У протеклој години литерарна секција Школе учествовала је на бројним конкурсима, као што су конкурс деље поезије и прозе у Драгинцу, „Голубић 2015“, „Светосавље и наше доба“, „Конкурс Гордана Брајовић“, „Лимске вечери деље поезије“, „Фестивал пролећне риме“. Чланови литерарне секције труде се да кроз рад секције покажу и побољшају своје литерарне способности, припреме се за учешће на конкурсима, али и да негују лепоту писане речи. На конкурс Друштва послати су радови ученика који су

најактивнији у секцији и чији су радови добијали награде. То су: Лука Спасојевић, Немања Грујићић, Лука Станић, Елена Букумирић, Александра Обрадовић, Анђелија Јовановић, Катарина Младеновић, Неда Андрић, Николета Павловић, Николина Ђурић, Тамара Петаковић и Ксенија Ранковић.

Ко машта, тај и ствара

Ко машта, тај и ствара –
позната је прича стара.
Тати и мами не одговара,
ал' детету срећу ствара.
Одрасли се маште стиде,
а деца кроз њу цео свет виде.

Машта је бујна, машта је јака,
из ње се роди прича свака

за девојчицу и дечака.
Било да је мушко или женско дете,
машта је наша, разуми свете.

И зато деко, бако и стриче,
не смешите се на наше приче.
Можда то вама не одговара,
ал' машта увек чуда ствара.

Сара Савић V₁

Причали су ми о прецима

Као и сваку другу, и ову суботу сам провела код баке. Памтићу овај дан јер смо одлучиле да распремамо оставу, која је била затрпана разним старим стварима.

Док смо износиле разнобојне шерпе, столице и стару гардеробу, на једној полици сам угледала велики прањави албум са сликама. Радознано сам га обрисала и отворила. Био је пун црно-белих фотографија на којима су били људи који су ме ликом подсетили на моју баку, маму, па и на мене. Били су то моји преци. Бака је одушевљено гледала у стари, давно заборављени албум и одлучила да ми исприча о сваком по нешто. На првим странама налазили су се моја чукунбаба Милена и чукундеда Љубивоје. Била је то слика са њиховог венчања, која је приказивала бабу Милену како седи у чезама, а деду поред ње док срећно маше сватовима.

Бака ми је испричала да је моја чукунбака била веома вредна и уредна домаћица, док је деда био угледни трговац, који је већи део живота провео у иностранству. Доносио је разне сувенире са места на којима је био, који и данас красе нашу кућу. Бака се често жали да је мој чукундеда Љубивоје био велики весељак и боем, за разлику од свог оца, а мог чукунчукундеде Димитрија, који је учествовао и на Солунском фронту и био тешко рањен. Ипак се жив вратио кући, опоравио се и дочекао дубоку старост на свом имању. Заинтересовано сам посматрала и слике своје шире фамилије, као и бакине слике када је била сасвим мала девојчица.

Одлучиле смо да албум вратимо у дневни боравак јер мислим да има још много занимљивих прича о прецима које би бака могла да ми прича.

Ивана Барзетовић 6/2

Тематска недеља

У шестом разреду је реализована тематска недеља посвећена Шпанији. На часу географије ученици су

се упознали са географским али и културним особеностима Шпаније кроз мултимедијални програм, игру и плес. Ученици су били обучени у шпанску ношњу, одиграли национални плес, спремили и пробали храну ове дивне земље и поздравили присутне на шпанском језику.

На часу музичке културе ученици су наставили учење уз мелодије шпанске музике. Час се састојао од обраде шпанске песме које су ученици пратили на ритмичким инструментима. Затим су кроз видео приказ слушали и погледали шпанску игру фламенко, као и извођење

фламенка на гитари од стране највећег уметника Пака де Лусије.

Час ликовне културе је био обојен бојама шпанског барока. Ученици су учили о утицају светла на ликовну перспективу и истовремено су се упознали и са шпанским сликарима: Веласкезом, Муриљом и Ел Греком.

На крају ове тематске недеље, ученици су се на часу шпанског језика упознали са покрајинама у Шпанији, њиховим културним и географским особеностима. Упознали су се и са другим језицима који се говоре у Шпанији. Путем мултимедијалних средстава били су у могућности и да чују аутентичне говоре ових народа. Био је ово занимљив начин да се о једној теми у исто време

учи из више различитих предмета. Реализатори тематске недеље су били Милосав Милић, наставник географије, Биљана Тодоровић, наставник музичке културе, Мирјана Лукић, наставник ликовне културе и Оливера Продановић, наставник шпанског језика.

Мој блам

Верујем да свако има свој блам, само неки то чувају у себи и понашају се као да се то никад није десило. Има и оних који то радо уз смех деле са другима. Ја сам једна од њих.

Мој блам се десио када су у школу долазили Престолонаследници Александар и Катарина. Пре њиховог доласка имали смо велики одмор. Седела сам у холу на столици која је била уз зид. Мирно сам слушала хор и наставницу која их је пратила свирајући. Одједном зачуло се гласно звоно које ме је тргло из мисли. Изгубила сам равнотежу и упала у саксију која је била поред мене. Нека деца из хора су то видела и смејали су ми се. Нисам обраћала пажњу на то већ сам се и ја церекала.

Пришла ми је Јана и питала шта се десило. Све сам јој испричала и обе смо почеле да се смејемо. Поделила сам то искуство са неким другарима и наравно сви смо се смејали.

Када сам пошла кући из школе чула сам два дечака како причају о мени, а главна реченица им је била „Ено је она девојчица која је упала у саксију“. Знам да сам по томе позната целом хору и осталима, јер се то наравно рашчуло. Потрудила сам се ми то не смета, да се и ја смејем са осталима, мада бих више волела да се није десило.

За све који се стиде и плаше својих бламова имам решење: само се насмешите и наставите даље. Блам је само један обичан догађај који остали брзо забораве. Поделите своје бламове са другима и видећете није ништа страшно а може да буде забавно.

Андријана Јанковић V₃

ЧЕТВРТА ШКОЛА ЗА ПРЕДШКОЛЦЕ ГРАДА ВАЉЕВА - СРЕДОМ У ШЕСТ, ДРУГА СЕЗОНА

И у овој школској години наша школа је отворена за предшколце целог града. Од Дечје недеље, у октобру 2015. све учитељице, стручни сарадници и неки предметни наставници осмишљавају и организују радионице за будуће ђаке.

Почели смо у току Дечје недеље, у октобру, 2015. Трибином за родитеље „Подршка породици, најбоља подршка деци“, а у исто време и радионицом „Упознајемо се...“ коју су осмислиле учитељице четвртог разреда. У току првог полугодишта одржано је 15 радионица.

Поводом Светог Саве, 27. 1. 2016. организована је друга Трибина „Породица и окружење-најбоља подршка будућем ђаку“, коју су осмислиле и реализовале учитељице Весна Андрић, Новка Мосуровић – Андрић, Јелена Димитријевић, Марина Ковачевић, педагог Зорица Милић и логопед Светлана Матић.

Планирано је 25 радионица, до краја априла. Тада ће бити организована још једна Трибина „Полазак у школу“, којом завршавамо активности у овој школској години.

Јелена Димитријевић

ТЕМАТСКИ ДАН У ТРЕЋЕМ РАЗРЕДУ „ЗДРАВА ХРАНА СВАКОГ ДАНА“

Учитељице трећег разреда су поводом Дана здраве хране осмислиле и реализовале тематски дан. У сва три одељења реализовани су часови: српски језик, математика, ликовна култура (2 часа) и чувари природе. Интегрисањем наставних садржаја ученици су током дана кроз разне области обрадили ову тему.

На часу српског језика писали су причу на основу датих речи о здравој исхрани, на математици су радили задатке на три нивоа тежине чији су текстови били прилагођени теми, на ликовном су правили колаж или сликали корпу са воћем, а на часу чувара природе презентовали су дневни јеловник по правилима здраве исхране и начине припремања здравих и укусних јела. Кроз све активности добијали су информације о правилној, корисној и квалитетној исхрани, значају одређених намирница за њихов развој и начину припреме здраве хране. Од текстова и ликовних радова уређен је школски пано. Ученици воле и радо сарађују у овако организованом раду.

Актив учитеља трећег разреда

БЕОГРАДСКА ЈЕСЕЊА РАПСОДИЈА

Новембар је почео лепо и занимљиво. У два термина,

наши ученици млађих разреда са својим учитељицама, посетили су Београд.

Преко сто ученика трећег и четвртог разреда, присуствовало је представи „Плави чуперак“ у позоришту „Душко Радовић“. Шетајући Београдом, упознали су цркву Светог Марка, Главну пошту, Републичку и Градску

скупштину, Теразије, Кнез Михаилову улицу, Народно позориште. Посетили су затим Студентски парк, Вуков и Доситејев музеј, Галерију фресака и Калемегдан. У оквиру ових посета реализовани су одређени наставни садржаји о прошлости нашег народа.

Ученици првог и другог разреда имали су исти план посете, само је за њих одиграна представа „Црвенкапа“.

Прекрасни сунчани дани у Београду обележени су и уживањем у дружењу, учењу и упознавању нашег главног града. Надамо се неком новом излету и новим авантурама.

У среду 27. 01. 2016. одржана је 18. Светосавска атлетска трка, централним градским улицама. Учествовало је више од 400 такмичара из 19 градова од прешколаца, ђака, сениора и јуниора. Ученици Школе су се одазвали у великом броју. На победничком постољу нашао се и Данило Булатовић ученик другог разреда. Освојио је значајно 3. место у јакој конкуренцији.

Ученици школе ОШ „Нада Пурић“ су 10. 10. 2015. године са задовољством узели учешће у традиционалној трци „За срећније детињство“, која је ове године изведена под радним насловом „У трци за здравље - будимо бржи“. Сви такмичари су успешно прешли стазу од Беркове бране до Мејине чесме коју су одредили организатори МЗ „Градац“ и Црвени крст Ваљево. Најуспешнији такмичари из наше Школе су:

Ђорђе Трнинић I₃ – треће место, Василије Орестијевић II₁ – прво место
Хелена Остојић IV₁ – друго место, Милица Трнинић IV₁ – треће место
Димитрије Орестијевић V₂ – треће место

У недељу, 6. децембра 2015. године, у Друштву математичара „Архимедес“ у Београду, одржано је финале Архимедесове интернет математичке олимпијаде. На такмичењу су учествовала два ученика Школе: Никола Трифуновић VI₃ и Лазар Остојић VI₃

У среду 30. 12. 2015 године одржана је новогодишња позоришна представа и подела пакетића за ученике ромске националности на нивоу града. Представу је извела труппа ПУ „Милица Ножица“. Децу и њихове родитеље поздравили су помоћница градоначелника Светлана Јанковић Бељански, Олга Јукић одборница и домаћин и директор школе Ана Савковић. Поклоне за децу обезбедили су Град Ваљево и предузеће Еуропром.

У оквиру Плана унапређења наставе, на техничком и информатичком образовању, одржан је час „Топлотна изолација зграде“. Циљ часа је био самостално и групно откривање нових знања коришћењем различитих извора информација (учбеник и интернет), њихово усмено и писмено презентовање, као и презентовање у Power Point-у. Такође, кроз овакав вид рада, развијан је осећај за селекцију информација уз минималну помоћ наставника. Ученици VI₂, подељени у пет група, реализовали су, самостално и веома успешно, нову наставну јединицу.

Школску библиотеку су посетили предшколци са својом учитељицом Марјаном Павић. Показане су им сликовнице и друге илустроване књиге. Било је јако велико изненађење то што су неки умели сами да читају. Тако је сасвим течно и са разумевањем Јован Рајевић свима прочитао бајку „Златна гуска“. Том приликом је добио велики аплауз од својих другара. Затим је библиотекар Драган Павловић предшколцима прочитао бајку „Пинокио“.

На 18. међународним сусретима флаутиста „Тахир Куленовић“, који су одржани у Ваљевоу од 26 – 28. 2. 2016. године, ученица наше Школе Андријана Матић, VI₃, освојила је другу награду у категорији V разреда флауте. Ова најзначајнија ваљевска манифестација класичне музике окупила је ове године близу 100 младих уметника на флаути.

Златне кате

Ђорђе Бранковић, ученик VII₃ одељења, ових дана је главна личност у школи, граду, држави, а и у свету. На светском првенству у катама освојио је прво место (пехар и златну медаљу) у категорији плавог појаса за 2002. годиште. Овим спортом пеочео је да се бави првога дана првог разреда у „Клубу 014“ у Ваљеву, који води Пеђа Бранковић, а тренер му је био Зоран Милашиновић, вишеструки првак Југославије, судија и тренер.

Прве успехе Ђорђе је постигао након неколико месеци вежбања. Било је то на Првенству уже Србије 2010. године, када је освојио друго место у ката-тиму. Од тада се нижу успеси, а они се броје медаљама, пехарима, дипломама, за које већ нема довољно места по зидовима Ђорђеове собе.

Са општинског и регионалног нивоа има 6 првих места појединачно и 2 екипно, 5 других места појединачно и 2 екипно, 4 трећа места појединачно и 5 екипно.

Са државних првенстава и купова има 3 прва места појединачно и 2 екипно, 2 друга места појединачно, 1 треће место појединачно и 2 екипно.

На међународним турнирима освојио је прво место екипно, друго место екипно и 2 трећа места појединачно.

Од свих успеха Ђорђе издваја овогодишње првенство Србије које је одржано 17. 5. 2015. године у Београду, на којем је освоји прво место појединачно и прво место екипно. То је била улазница за 8th SKDUN KONAI WORLD CUP, који је одржан од 9. до 11. октобра 2015. године у Суботици, на

коме је освојио прво место у катама за 2002. годиште.

Први клуб у коме је почео да вежба користио је просторије ОШ „Нада Пурић“ када Ђорђе није био ученик ове школе. Због пресељења родитеља он је прешао у ову школу, али је мењао и клубове за које се такмичио. За КК „Киндер“ из Београда такмичио се од 2011. до 2013. године, а тренер му је био Драган Тодоровић, а затим годину дана провео је у КК „Зансин“ уз тренера Јована Богдановића. Последњи клуб је „Звезда“ и тренер Марина Андрић, али целокупан развојни пут до светског успеха испратио је његов незамениви тренер Зоран Милашиновић, који заслужује све похвале и честитке, јер није заслужан само за Ђорђеове спортске успехе, већ и целокупно одрастање и формирање зреле личности.

Надамо се да ће се ова листа успеха и даље проширивати и да ће свака нова медаља код Ђорђа мамити осмех по коме је познат и којим плени.

Прича из очију мог пса

Ја сам Мрвица. Мали пас који живи у кући баке и деке Димитрија. Сваки дан устајем тачно у 8 сати и чекам испред врата да идем у шетњу. Увек се узбудим када Димитрије дође. Скачем и урлам, а он ме мази и ја му лижем меснату руку.

Овог другог пса, Флока, баш и не волим, па смо стално одвојени зато што би ме он вероватно појео. Нама псима лајање је исто као људима говор, тако да нама наш разговор не звучи као лајање. Такође разумемо људе.

Волим да једем. Много волим да једем. Све волим да једем. Битно ми је само да једем. Али не растем, људи кажу да не могу више према мојим шапама. То не разумем, као и већину људских ствари и обичаја. Као ону коцкасту стварчицу која прави звуке и они стављају на ухо и причају. Та ствар ме нервира. Покушавам да причам са њом са даљине али не ради.

Један од њихових обичаја је да излазе из куће и враћају се са кесама и торбама пуним ствари. И хране. И мени дају неке укусне грумене и коске које једем из чиније. И пијем воду из чиније.

Понекад ме ноћу пуштају да изађем напоље и ваљам се по трави или скачем по снегу. А лети идемо на путовања, на море, у планине и тако даље. Волео бих да људи разумеју псе као што пси разумеју људе.

Ја сам Мрвица, мали псић који има 24 псеће године или 4 људске године, и желео бих да опет причамо. Довиђења.

Димитрије Милошевић V₃

Значајни датуми на нашим паноима

Лист издаје Основна школа „Нада Пурић“.

Уређивачки одбор: Актив наставника
српског језика

Актив наставника разредне наставе, ликовна,
фото и информатичка секција.

За издавача: мр Ана Савковић, директор Школе.

Одговорни уредник: Љиљана Павловић, проф.
и чланови новинарске секције:

Ања Симић, Нина Вајагић, Никола Николић и Милош Јеринић